

γκαλλινάρι τό, (Ι) ἀμάρτ. γκαλλ'νάρι Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)

'Εκ τοῦ Λατιν. *gallinarium* = δρυιθών. Bλ. G. Rohlf, Autochthonie griechen oder Byzantinische Gräzitität, σ. 57-58.

'Ο δρυιθών. Συνών. καθίστρα, καπονιέρα, κάτοικας, κοίτη, κουμᾶς, κοτέτσι, κούρια, φωλιά.

γκαλλινάρι το, (ΙΙ) ἐνιαχ. γκαλλ'νάρ' "Ηπ. ("Αγναντ. Πλάκ. Πράμαν. κ.ά.) Μακεδ. (Δαμασκ.)

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *gallina* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-άρι.

Γκαλλίνα, τὸ ὅπ. βλ., Μακεδ. (Δαμασκ.) Β) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν οἰκοδόμων, ὁ ἀλέκτωρ "Ηπ. ("Αγναντ. Πλάκ. Πράμαντ. κ.ά.)

γκαλλίναρος δ, ἐνιαχ. γκαλλ'ναρούς "Ηπ. ("Αγναντ. Πλάκ. Πράμαντ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *gallina* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-άρος.

Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν οἰκοδόμων, ὁ ἀλέκτωρ. Συνών. γκαλλίναρι (ΙΙ) Β, κόκορας, κόκοτος, κούρος, πετεινός.

γκαλλινάρω ḥ, ἐνιαχ. γκαλλ'ναρούν "Ηπ. ("Αγναντ. Πλάκ. Πράμαντ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *gallina* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-άρω, θηλ. τοῦ -άρης.

Γκαλλίνα, τὸ ὅπ. βλ.

γκαλλινδ τό, "Ηπ. (Έλληνικ. Χουλιαρ.)

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *gallina*.

Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν ραπτῶν, τὸ ἀβγόν.

γκαλλινοκέφαλο τό, ἐνιαχ. γκαλλοκέφαλον Στερελλ. (Περίστ.)

'Εκ τῶν ούσ. γκαλλίνα καὶ κεφάλι.

Συνεκδ., ἡ δρυιθά: "Έχουν τοῦ σπίτ' μ' τρία γκαλλοκέφαλα.

γκαλλινόπουλλο τό, ἐνιαχ. γκαλλινόπ'λλον "Ηπ. (Πλάκ.)

'Εκ τῶν ούσ. γκαλλίνα καὶ ποντίλι.

Ο νεοσσός τῆς δρυιθος.

γκάλμπινος ἐπίθ. X. Χρηστοβασ., Διηγ. στάνης, 126. γκάλμπινος "Ηπ. (Ζαγόρ. Κόνιτσ. Κουκούλ. Κούρεντ.) γάλβινος "Ηπ. (Δωδών. Ιωάνν.) γκάλμπενος "Ηπ. (Αύλοτοπ. Λάκκα Σούλ. Παραμυθ. κ.ά.) γάλβενος "Ηπ. γκάλπινος X. Χρηστοβασ. Διαγων., 70 γάλπινος Πελοπν. (Λακων.) γκάλπενος "Ηπ. (Δρόβιαν. κ.ά.) κάλμπινος Εσβ. (Στρόπον. Ψαχν.) κάλβενος Πελοπν. (Γέρμ. Κάμπος Λακων. Ξηροκ. Τρίκκ.) κάλπενος Πελοπν. (Γεράκ.) καλλένης Πελοπν. (Τρίκκ.)

'Εκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *gallibiniu* = κίτρινος, ωχρός.

1) 'Επι κόμης ἀνθρώπου, ξανθός, ύποκίτρινος Πελοπν. (Ξηροκ. Τρίκκ.): "Έχει δυὸς παιδάκια κάλβενα Ξηροκ. Β) 'Επι ἀνθρώπου ἐκ τῆς δψεως, ωχρός, ἀσθενεικός "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.): "Αιντι, γκάλμπιν' κι σύ! Συνών. κι τρινιάρης. η Εἰς τὴν συνθη-

ματ. γλῶσσαν τῶν οἰκοδόμων, ἡ χρυσῆ τουρκική λίρα "Ηπ. (Κόνιτσ.) 2) 'Επι αἰγῶν, ἡ ἔχουσα ἑρυθρόφαιον χρῶμα Εσβ. (Στρόπον. Ψαχν.) "Ηπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Ιωάνν. Κουκούλ. Κούρεντ. Παραμυθ. κ.ά.) Πελοπν. (Γέρμ. Κάμπος Λακων. κ.ά.) — X. Χρηστοβασ., Διηγ. στάνης, 126: *Mήν είδις ἔνα κατσίκ' γκάλμπινον π' θινά;* Ζαγόρ. 'Ικείν' ἡ γίδα ἡ γκάλμπιν' μοκανι διπλά κατσίκα Κουκούλ. *Πιάσι μ' αὐτεῖν' τῇ γίδα τῇ γκάλμπιν'* Ψαχν. Τὸ θηλ. ως ὄν. αἰγὸς Κουκούλ. Β) 'Επι ἀνθρώπου, ὁ ἔχων κόμην πυρροῦ χρώματος "Ηπ. (Ζαγόρ.): *Είδις πῶς τά 'χ' τὰ μαλλιά τ'*; *Είνι ντίπι γκάλμπινος.* Συνών. βλάγκος, κόκκινο μάλλης, κόκκινος, κόκκινο τριχής, ρούσσος μάλλης, ρούσσος σαρκός.

γκάλμπος ἐπίθ. "Ηπ. (Θεσπρωτ. Ριζοβ. κ.ά.) Πελοπν. (Άργολ. Σιβ.) *gálbos* "Ανδρ. κάλμπος Πελοπν. (Κουνουπ. Σιβ. Σκορτσιν.) γάλποντος Λεσβ. Θηλ. γάλπον Λεσβ.

'Εκ τοῦ ἐπίθ. γκάλμπος πινος.

1) Γκάλμπος 2, τὸ ὅπ. βλ., "Ανδρ. Λέσβ. Πελοπν. 2) 'Επι αἰγός, ἡ ἔχουσαι μελανὸν τρίχωμα εἰς τὴν ράχιν καὶ καστανὸν εἰς τὰς πλευρὰς καὶ τὴν κοιλίνην Πελοπν. (Άργολ..)

γκάμι τό, ἐνιαχ. *gámi* Θράκ. (Τσακίλ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. *g a m* = θλῖψις.

Θλῖψις, πόνος ψυχικός: 'Εγὼ τέτογα πράματα δὲν τὰ πιάνω γάμι' (=δὲν μὲ στενοχωροῦν). 'Απ' τὸ γάμι' τ' χτίκασε τὸ κορίτσι' καὶ πέθανε. Συνών. βαρυγγώμηση, βαρυγγάρδιση, μαράζι, μεράζι, ντέρετι, πλήξη, σεκλέτι, στενοχώρηση.

γκαμσίζης ἐπίθ. ἐνιαχ. *gamśiżis* Θράκ. (Τσακίλ.) Θηλ. *gamśiza* Ούδ. *gamśiz'ko* Θράκ. (Τσακίλ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. *gamsız* = ἄφροντις.

'Ο μὴ θιγόμενος εὐκόλως ὑπὸ προσβλητικῶν λόγων ἀλλου: 'Η ἀδερφή μ' εἶναι *gamśiza* καὶ δὲ δ' *re nayá*'. Συνών. ἀδιάφορος, ἀναίσθητος, ἀνέγνωστος, ἀνέμελος, γάιδαρος, γαϊδονεράνθρωπος, γαϊδούρης, γαϊδούροπετσος, ζαμανφούτιστας, μουλάρι, παχύδερμος, χοντρόπετσος, ωχαδερφιστής,

γκάνγκαστερ δ, σύνηθ.

'Εκ τοῦ 'Αγγλικοῦ *gangster*.

1) Μέλος συμμορίας κακοποιῶν εἰς Η.Π.Α. 2) Γενικῶς, δικαστής, δικαιοληματικός τύπος σύνηθ.: 'Ο δεῖνα πῆρε τὸν κατήφορο καὶ νταλαβερίζεται μὲ γκάνγκαστερ. Λένε πῶς δικαστής γκάνγκαστερ εἶναι φρούτο τοῦ ἔξωτερικοῦ σύνηθ.

γκανητό το, ἐνιαχ. *ganetó* Κρήτ. (Σφακ.)

'Εκ τοῦ ρ. γκανίζω κατὰ τὰ ἐκ τῶν περισπωμένων ρημάτων ἐκ συγχύσεως τοῦ δύοιου πρὸς τὰ εἰς -ίζω διορίστου.

'Ογκηθμός, δγκημα: "Ακούσα τὸ γκανητό. Συνών. γκάνια, γκάνισμα 1, γκάνισμα 2, γκάνισμα 3, γκάνισμα 4, γκάνισμα 5, γκάνισμα 6, γκάνισμα 7, γκάνισμα 8, γκάνισμα 9, γκάνισμα 10, γκάνισμα 11, γκάνισμα 12, γκάνισμα 13, γκάνισμα 14, γκάνισμα 15, γκάνισμα 16, γκάνισμα 17, γκάνισμα 18, γκάνισμα 19, γκάνισμα 20, γκάνισμα 21, γκάνισμα 22, γκάνισμα 23, γκάνισμα 24, γκάνισμα 25, γκάνισμα 26, γκάνισμα 27, γκάνισμα 28, γκάνισμα 29, γκάνισμα 30, γκάνισμα 31, γκάνισμα 32, γκάνισμα 33, γκάνισμα 34, γκάνισμα 35, γκάνισμα 36, γκάνισμα 37, γκάνισμα 38, γκάνισμα 39, γκάνισμα 40, γκάνισμα 41, γκάνισμα 42, γκάνισμα 43, γκάνισμα 44, γκάνισμα 45, γκάνισμα 46, γκάνισμα 47, γκάνισμα 48, γκάνισμα 49, γκάνισμα 50, γκάνισμα 51, γκάνισμα 52, γκάνισμα 53, γκάνισμα 54, γκάνισμα 55, γκάνισμα 56, γκάνισμα 57, γκάνισμα 58, γκάνισμα 59, γκάνισμα 60, γκάνισμα 61, γκάνισμα 62, γκάνισμα 63, γκάνισμα 64, γκάνισμα 65, γκάνισμα 66, γκάνισμα 67, γκάνισμα 68, γκάνισμα 69, γκάνισμα 70, γκάνισμα 71, γκάνισμα 72, γκάνισμα 73, γκάνισμα 74, γκάνισμα 75, γκάνισμα 76, γκάνισμα 77, γκάνισμα 78, γκάνισμα 79, γκάνισμα 80, γκάνισμα 81, γκάνισμα 82, γκάνισμα 83, γκάνισμα 84, γκάνισμα 85, γκάνισμα 86, γκάνισμα 87, γκάνισμα 88, γκάνισμα 89, γκάνισμα 90, γκάνισμα 91, γκάνισμα 92, γκάνισμα 93, γκάνισμα 94, γκάνισμα 95, γκάνισμα 96, γκάνισμα 97, γκάνισμα 98, γκάνισμα 99, γκάνισμα 100, γκάνισμα 101, γκάνισμα 102, γκάνισμα 103, γκάνισμα 104, γκάνισμα 105, γκάνισμα 106, γκάνισμα 107, γκάνισμα 108, γκάνισμα 109, γκάνισμα 110, γκάνισμα 111, γκάνισμα 112, γκάνισμα 113, γκάνισμα 114, γκάνισμα 115, γκάνισμα 116, γκάνισμα 117, γκάνισμα 118, γκάνισμα 119, γκάνισμα 120, γκάνισμα 121, γκάνισμα 122, γκάνισμα 123, γκάνισμα 124, γκάνισμα 125, γκάνισμα 126, γκάνισμα 127, γκάνισμα 128, γκάνισμα 129, γκάνισμα 130, γκάνισμα 131, γκάνισμα 132, γκάνισμα 133, γκάνισμα 134, γκάνισμα 135, γκάνισμα 136, γκάνισμα 137, γκάνισμα 138, γκάνισμα 139, γκάνισμα 140, γκάνισμα 141, γκάνισμα 142, γκάνισμα 143, γκάνισμα 144, γκάνισμα 145, γκάνισμα 146, γκάνισμα 147, γκάνισμα 148, γκάνισμα 149, γκάνισμα 150, γκάνισμα 151, γκάνισμα 152, γκάνισμα 153, γκάνισμα 154, γκάνισμα 155, γκάνισμα 156, γκάνισμα 157, γκάνισμα 158, γκάνισμα 159, γκάνισμα 160, γκάνισμα 161, γκάνισμα 162, γκάνισμα 163, γκάνισμα 164, γκάνισμα 165, γκάνισμα 166, γκάνισμα 167, γκάνισμα 168, γκάνισμα 169, γκάνισμα 170, γκάνισμα 171, γκάνισμα 172, γκάνισμα 173, γκάνισμα 174, γκάνισμα 175, γκάνισμα 176, γκάνισμα 177, γκάνισμα 178, γκάνισμα 179, γκάνισμα 180, γκάνισμα 181, γκάνισμα 182, γκάνισμα 183, γκάνισμα 184, γκάνισμα 185, γκάνισμα 186, γκάνισμα 187, γκάνισμα 188, γκάνισμα 189, γκάνισμα 190, γκάνισμα 191, γκάνισμα 192, γκάνισμα 193, γκάνισμα 194, γκάνισμα 195, γκάνισμα 196, γκάνισμα 197, γκάνισμα 198, γκάνισμα 19

Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν νηπίων, τὸ πῦρ: Γιὰ ἐ τὸ γάνι! Κρήτ. Μή 'ς τὸ γάνι! αὐτόθ. **Β)** Περιφρ., κάνω γάνι=κάιο, καίομαι: Κάνει γάνι τὸ φουφοὺ Κρήτ. "Ηκαμα γάνι τὸ χεράκι μου Μεραμβ. Συνών. κάι τ, κάον, τζέζ.

γκανιά ḥ, ἐνιαχ. *gavìà* Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.) *gavè* Κρήτ. (Σφακ.) *āgavìà* Κρήτ. *ārgavìà* Κύπρ.

'Εκ τοῦ ρ. γκανιάς ω. 'Ο τύπ. *gav è κατ'* ἀναλογίκην πρὸς τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν εἰς -έ α ούσ.

1) Ογκηθμὸς ὄνου ἐνθ' ἀν.: "Ακον μιὰ *gavìà* ποὺ ἔχει αὐτὸς ὁ γάιδαρος Κρήτ. Συνών. βλ. εἰς λ. γκανιά σμα **1**. **2)** Κατὰ πληθ. ιρανγαὶ φωνασκίαι Κρήτ. (Νεάπ.): 'Απὸν τὴν ἄλλην ἄκρα τοῦ χωριοῦ ἐκούγουνδον οἱ *gavìes* του, ὅδε τὸν ἥδεοντες ὁ κύρης του. Συνών. βλ. ἐν λ. γκανιά σμα **2**.

γκανίζω Πελοπν. (Παλαιοχ.) Σίφν. — Λεξ. Δημητρ. *gavìzō* "Ιος Κίμωλ. Κρήτ. ("Αγιος Γεώργ. Κριτσ. Μόδ. Νεάπ. Σφακ. κ.ά.) Κύθν. Μῆλ. Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ. κ.ά.) Ηάρ. (Νάουσ.) Σέριφ. Σύρ. Τήν. (Κτικ.) *gavìzou* Τήν. *vgavìzō* Κίμωλ. *vgavìz-żō* Κάρπ. Κάσ. Κώς (Καρδάμ. Πυλ.). Λέρ. Νίσυρ. Ρόδ. Χίος (Πυργ.) *vgavìdżō* Κάρπ. *vgavìz-żō* Κάσ. ἀγκανίζω Πελοπν. (Καμίν.) — Κορ. "Ατ. 2, 9 — Λεξ. Γερμ. Σομ. Βάιγ. *āgavìżō* "Ανδρ. Θήρ. Κρήτ. Κύθηρ. Μῆλ. Μύκ. Σύρ. Τήν. (Πύργ.) — Χ. Παλαίσ., Συλλ. Κύπρ. Ποιημ., 132 *ārgavìżō* Σχιν. *āngavìżō* Κάρπ. Κάσ. Κύπρ. (Πεδουλ. κ.ά.) Νίσυρ. *āngavìdżō* Καλαβρ. (Μπόβ.) *āngavìżō* Κάσ. δύκανίζω Λεξ. Περίδ. Ήπιτ. Μπριγκ. *ōngavìżō* Ρόδ. γκανίν-ρου Λυκ. (Λιβύσσ.) Μέσ. γκανίζομαι Λεξ. Δημητρ. 'Εκ τοῦ ἀρχ. δι γκω ματ.

A) Κυριολ., ἐπὶ ὄνου, φωνάζω, δύκωμαι, γκαρίζω ἐνθ' ἀν.: 'Ο γάιδαρος γκανίζει πολλαχ. 'Αγκανίζει σὰ γάιδαρος Μῆλ. Τὸν Μάνη *vgavìz-żou* τὰ 'νικά (ὄνικά, ὄνοι) Κάρπ. Νά'ναι πενήδα 'αδάροι μέσ' 'ς τὸ δόπο καὶ νὰ *gavìs* ἔνας, θὰ *gavìs* τὸν γ' οἱ πενήδα Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Ο δαίμονας τοῦ *bīnke* ν' ἀγανίζῃ ἀπάνω 'ς τὴν ὕδα Κρήτ. Κεινὴ τὴν ὕδα ἥρχιζε κ' ἐγάνιζε ὁ γάιδαρος Κρήτ. (Κριτσ.) Πολλὴ ταγὴ τρώει ὁ γάιδαρος καὶ *gavìs* (ταγὴ = βρόμη) Κρήτ. ("Αγιος Γεώργ.) Τὸ 'άδαρο μου θὰ βάλω νὰ *gavìs* Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Ο γάρος μας *vgavìz-żei*, θὰ πῆ πὼς εἰδεν καμ-μιὰν γα-άραν (γάρος = ὄνος) Κώς (Καρδάμ.) 'Ο γάρος *vgavìz-żei*, ιατὶ θέλ-λει γάρα = (γαιδούρα) Κάσ. Οὐ γάιδαρος *gavìz*, γιατὶ π'να Τήν. Τὴν *bīnke* τομαῖα ἐπρεπε νὰ σηκωθοῦσι πρικοῦ νὰ *vgavìs* ὁ γάρος, γιὰ νὰ μὴν *bīs* τους η φαρὴ (πρικοῦ = πρίν, φαρὴ = τεμπελιὰ) Κάσ. 'Αλῶπως λείποντον 'πόσ-σω τζαὶ 'ἐν ἐταῖσασιν τὸν γάιδαρον, γιατὶ οὐλ-λη μέρα *āngavìz-żei* (ἀλῶπως = ίσως, 'πόσ-σω = ἀπέσω) Κύπρ. (Πεδουλ.) || Γνωμ. "Αμα ἀκούσης καὶ *gavìs* οἱ γάιδάροι, εἰναι Μάνης Μῆλ.

'Ο Φλεβάρης φλεβαρίζει | καὶ γαδουριὰ *vgavìz-żei* Κώς (Πυλ.) || Παροιμ. 'Ο γάιδαρος *gavìz* ει, ὁ κόλος του ἀνοί' (συνών. τό: μόνος τον τὰ λέει, μόνος τον τ' ἀκούει) "Ιος.

'Ο γάιδαρος ἐγάνιζε 'ς τοὶ πρῶτες τοῦ Φλεβάρη καὶ τὸ Θεό ἐδόξαζε, δὲν εἶναι *bīlē* Γενάρης (ἐπὶ τῶν χαιρόντων πολὺ δι' ἀσήμαντα) Κρήτ. (Μόδ.) || Άσμ.

Μὲ μία-δύο διπλαριὲς ὁ ὄνος γονατίζει, λυγίζει τὸ κορμάκι του, τ' ἀφτιά του χαμηλώνει κ' εἰς δεῖγμα παρακλήσεως ἀρχίζει ν' ἀγανίζῃ Θήρ. || Ποιημ.

"Αμα κ' ἐλοῦσαν τὲς μισές, ἔκοψεν ἡ γαδούρα καὶ ἵσωσεν εἰς τὸ χωριόν καὶ ἀγάνιζεν κ' ἐβούραν (ἵσωσεν = κατηγόρηθη, ἐβούραν = ἔτρεχε) Χ. Παλαίσ., ἐνθ' ἀν. Συνών. γκανιάς **1**, γκανιάσματα **1**.

B) Μεταφ., δύμιλῶ μεγαλοφώνως, φωνασκῶ, κλαίω γοερῶς Κρήτ. (Νεάπ. Σφακ. κ.ά.) Κύπρ. Κῶς (Καρδάμ. Πυλ.) Μῆλ. Νίσυρ. Σύρ. κ.ά. — Λεξ. Δημητρ.: *Eida gavízeis* μωρέ; Σφακ. Σὰν *ārgavìz-że* 'ς τὴν ταβέρναν, ἀκουσά τον Κύπρ. "Ολο 'γώ θὰ *vgavìzō*; Κίμωλ. *Mà eida* 'χεις καὶ *gavízeis* τόση-νιὰ ὕδα; Νεάπ. *Σ-σωπάν-νετε*, *eīda vgavìz-że* σὰ γαδάρα Καρδάμ. || Γνωμ. "Οπον πονεῖ, γαδουριὰ *vgavìz-że* Πυλ. (συνών. ὁ πονεῖ πονεῖ γατό οντανά τὰ φωνάζει). Συνών. γκανιάς **2**, γκανιάσματα **2**. **B)** Φλυαρῶ Νίσυρ. Συνών. γκανιάς **2B**, φαφλατίζω.

γκανιότα ḥ, ἐνιαχ. *gavìotá* Κέρκ. (Κάβ. Λευκίμμ.) κανιότα Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ Γαλλικοῦ *c a g n o t t e*.

Εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς χαρτοπαικίας, δίσκος πρὸς συλλογὴν ποσοστοῦ ἐκ τοῦ κέρδους τῶν παικτῶν ὑπὲρ τοῦ χαρτοπαικτείου ἐνθ' ἀν.: Τόση ὕδα παίζετε 'ς τὸ μαγαζί μου καὶ δὲ βγάλατε *gavìotá* Κέρκ. (Λευκίμμ.) Συνών. βάδα **1**, βαδάνι, βιδάνιο **1**. **B)** Οἰοσδήποτε δίσκος περιφερόμενος διὰ συνδρομήν τινος, ὁ ἔρχοντος Κέρκ. (Κάβ. Λευκίμμ.): Νὰ ὑποστηρίξετε τὴν *gavìotá*, πον θὰ βγῆ γιὰ τὸ φτωχό Λευκίμμ. Πέθανε καὶ τὸν βγάλαν μὲ *gavìotá* Κάβ. Συνών. δίσκος.

γκάνισμα τό, Πελοπν. (Παλαιοχ.) Σίφν. *gánisma* "Ανδρ. Μῆλ. Νάξ. Ηάρ. γκάνισμα Λυκ. (Λιβύσσ.) *vgánisma* Κάρπ. Κάσ. Κώς (Καρδάμ.) Ρόδ. *vgánisma* Κάσ. ἀγκάνισμα Λεξ. Βάιγ. Μ. 'Εγκυκλ. *āgánisma* Μῆλ. *āngánisma* Κύπρ. Χίος (Πισπιλ.) *āngánisma* Κάσ. *āngánisma* Κάσ. δύκανίσμα Λεξ. Περίδ. Ήπιτ. Μπριγκ. δύκανίσμα Λυκ. (Λιβύσσ.) *ōngánisma* Ρόδ.

'Εκ τοῦ ρ. γκανιάς ω. 'Ο τύπ. ἀγκάνισμα καὶ εἰς Σομ.

Γκάνισμα **1**, τὸ διπ. βλ., ἐνθ' ἀν.: *Eīdeν* ὁ γάιδαρος τὴν *gaðam* 'bō μακριὰ κ' ἥβαλεν *dà vgavìs* Κώς. 'Γὼ *γνωρίz-żō* 'bō μακριὰ τὸ γάιδαρό μας 'bō τὸ *vgavìs* Κώς (Καρδάμ.) "Αρχισ' ὁ γάρος τὸ *āngavìs* Κάσ.

γκανισματιά ḥ, ἐνιαχ. *gavìsmatiá* Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Εκ τοῦ ούσ. γκάνισμα.

1) Γκάνισμα **1**, τὸ διπ. βλ.: *Mià gavìsmatiá* ἥκουσα τὴν νύχτα κ' ἐσηκώθηκα κ' ηῦρηκα τὸ 'άδαρο 'ς τὴν *bīnke*. **2)** Γκάνισμα **2**, τὸ διπ. βλ.

γκανισμός ḥ, ἐνιαχ. ἀγκανισμός Λεξ. Βάιγ. δύκανίσμα Ρόδ.

'Εκ τοῦ ρ. γκανιάς ω. 'Ο τύπ. ἀγκάνισμα καὶ εἰς Σομ.

Γκάνισμα **1**, τὸ διπ. βλ., ἐνθ' ἀν.

γκανιστής ἐπίθ. ἐνιαχ. *gavìstis* Κρήτ. *āngavìstis* Κάρπ. (Έλυμπ.)

'Εκ τοῦ ρ. γκανιάς ω.

1) 'Επι ὄνου, δύκηστής, φωνασκῶν Κάρπ. (Έλυμπ.):

